

De scanner gaat op stil

NORMAAL ZIJN ze niet met zo velen, licht scanner Cornelis 'Cockie' Toorensplits toe, maar voor vanavond is een uitzondering. "De laatste keer met z'n allen. Over een paar weken zijn we afhankelijk van die kakkerlakken van de persvoorlichting."

Een kleine dertig auto's staan onderaan de trap van Nemo naast de IJtunnel. Zo'n vijftig mensen – voornamelijk mannen tussen de veertig en zestig met hier en daar een vrouw – staan in groepjes te praten. Nieuwkomers worden luidkeels begroet: "Hé, teringlijer!" Of: "Hé, homo!" Men kent elkaar al jaren, sommigen al dertig jaar en ze zien elkaar regelmatig op verjaardagen en feestjes.

Tussen de grappen en sterke verhalen door, klinkt om de zoveel minuten het gepep van de scanners en klinken oproepen van politie en brandweer. Piepers en mobiele telefoons worden uit broekzakken gevist en men checkt in een tiende van een seconde 'of het wat is'.

'Cockie', ook wel 'de koning van de scannerluisteraars', is een zogenaamde beroeps en kan er al jaren van leven. Hij heeft zijn eigen mediabedrijf en is vaste nieuwsleverancier en tipgever van kranten en tv-programma's. Het merendeel van de scannerluisteraars doet het erbij.

Zo is Marco Hoop (33) graafmachinist. Het scannen ziet hij als hobby. Een uit de hand gelopen hobby: "Soms haal je een nacht door, maar dat heb je er voor over." Hoopes pieper gaat af maar verdwijnt weer snel in de broekzak: "Dat was niks. Buitenbrandje in Purmerend, bij het Kinderparadijs. Veel te klein."

Af en toe duikt Hoop achterin zijn auto om de berichten op zijn laptop te checken. Hij heeft hem al, de P-2000, het alarmsysteem van de C-2000. Hoop moet wel, ik sta normaal in Leiden, Rotterdam en Den Haag en daar gebruiken ze het al. Amsterdam is de laatste in Nederland. En daarna is het echt overal stil."

Voor Willy Kruger (66) is het per 1 oktober einde oefening. "Dan is het voor mij echt over. Ik heb de apparatuur niet. En alles per tekst? Ik vind het maar niks. Nu het nog analoog is, kun je aan de stemmen horen wanneer er paniek uitbreekt. En dan weet je: nou heb ik iets."

Kruger is al meer dan veertig jaar scannerluisteraar: "Ik begon in de tijd waarin het nog over de radio liep en ik op mijn fiets overal op af ging." Zo kan Kruger zich de brand bij Fokker nog goed herinneren: "Ik dacht dat de Fokkerfabriek in de fik stond, dus ik met mijn zoon

Scannerfanaten kwamen gisteravond voor de laatste keer bijeen voor een nachtje afluisteren van politie, brandweer en andere hulpdiensten. Vanaf 1 oktober komen door een nieuw systeem de meldingen alleen nog maar als tekstberichten binnen. En dat is toch anders.

MARIANNE LAMERS

De scannerfanaten voor het laatst bijeen.

FOTO'S PAUL LE CLERQ

achterop door het Amsterdamse Bos. Bleek het de voetbalclub Fokker te zijn."

Wat het mooie er aan is? "Dat je overal bij bent. Ik was bij de Bijlmercamp, verschrikkelijk, maar ik was er wel bij en ik had veel contact met de BVD. Je bent overal van op de hoogte."

Het is eigenlijk altijd al een mannenwereld geweest, dat scannerluisteren, zegt Kruger. "Er is wel weleens een enkele vrouw geweest hoor, maar die waren altijd zo weer weg. Er wordt vaak veel te hard gereden – en niet dat vrouwen niet goed kunnen rijden, maar ik denk toch niet dat ze het prettig vonden."

Cockie Toorensplits, de koning van de scannerluisteraars.

En de late uren hè, het is vaak door-trekken tot vroeg in de ochtend."

Lique Kwisthout is een van de weinige vrouwen in de groep: "Tja, als je kinderen hebt, ga je niet bij nacht en ontij op straat spelen. En je moet wel tegen grof taalgebruik kunnen."

Angela van Stroe, de vrouw van Cockie, is stiekem ook wel blij met de overgang van analoog naar digitaal. "Ik word soms helemaal gek van die piepers die dag en nacht afgaan. Ook al staan ze dan 's nacht op de trilstand, ik word er toch wakker van. Het wordt lekker stil in huis."

De moeder van Melvin (18) en Sidney (16) Kuiper, de twee jongste van de groep vanavond, is er vanavond niet bij. De twee jongens zijn met hun vader Jan meegekomen. Ze zijn er niet voor het eerst: Melvin is er al vanaf zijn dertiende bij.

"Sensatie, hè," glundert de vader. "Zo begon ik ook." En ze kunnen er volgens hem nog iets van leren ook: "Hoeveel ellende zij al niet gezien hebben... Ik hoop dat als ze hun rijbewijs hebben ze nog een keer goed nadenken voordat ze met drank op achter het stuur gaat zitten." Melvin kent de gevolgen. "Vorige week nog, een jongen van negentien, tegen een trekker aangereden omdat hij met 120 over een boerenlandweggetje reed. Dood."

"Ja, het klinkt hard, maar de een zijn dood, de ander zijn brood", voegt zijn vader toe: "Maar daarom is het soms ook zo moeilijk. Je loopt altijd het risico een bekende tegen te komen bij een melding."

Dirk Witteveen

Dirk Witteveen overleden

Van een verslaggeefster

AMSTERDAM – Dirk Witteveen, directeur van De Nederlandsche Bank (DNB) en geruime tijd verbonden aan Het Parool, is donderdag op 58-jarige leeftijd overleden. Dat heeft DNB gisteren bekendgemaakt.

Witteveen maakte sinds maart 2002 deel uit van de directie van de bank, waarvan Nout Wellink president is. Witteveen was al enige tijd ernstig ziek.

Dirk Witteveen, al jong een veelbelovend fiscalist, doorliep een carrière met een sterk opgaande lijn die al heel snel na zijn studie inzet. Hij was nog jong toen hij op het ministerie van Financiën directeur Algemene Fiscale Politiek werd, en later directeur-generaal Fiscale Zaken.

In die periode werkte hij onder meer onder de toenmalige staatssecretaris Willem Vermeend (PvdA) en was de financiering van oudedagsvoorzieningen al een onderwerp waar hij zich met grote gedrevenheid op concentreerde.

In die periode ook schreef hij als medewerker van deze krant een vaste en veel gelezen column op de economiepagina. Witteveen was sterk verbonden met de krant en trad daarom ook toe tot het bestuur van de Stichting Het Parool, waarvan hij penningmeester werd. Ook was hij gedurende enige tijd lid van het curatorium.

Witteveen werd in 2001 aangesteld als voorzitter van de toezichthoudende Pensioen- en Verzekeringkamer.

In die hoedanigheid kreeg hij in 2002 te maken met de crisis in het pensioenwezen, toen bleek dat van de duizend pensioenfondsen een derde onvoldoende vermogen had om de pensioenen van aangesloten leden te garanderen.

ADVERTENTIE

Het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis, een modern opleidingsziekenhuis in Amsterdam West, onderscheidt zich door de beste professionele prestaties en innovatie in opleidingen. Acute zorg en vrouw-kind zorg zijn belangrijke speerpunten. Het overheidsprogramma Sneller Beter en een intern servicetraject dragen bij aan steeds meer aandacht voor de centrale positie van de patiënt. Dankzij de grote inzet van onze medewerkers worden deze professionaliteit en kwaliteit gerealiseerd. Voor meer informatie en vacatures zie www.slaz.nl

beter

veiliger

vriendelijker

Wij zijn er voor u... ieder moment van de dag

www.slaz.nl

 Het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis is één van de Samenwerkende Topklinische opleidingsZiekenhuizen